

27 de juny: Sant Ciril d'Alexandria, bisbe i doctor de l'Església

Text de l'Evangelí (Mt 5,13-19): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Vosaltres sou la sal de la terra. Si la sal perd el gust, amb què la tornaran salada? Ja no és bona per a res, sinó per a llençar-la fora i que la gent la trepitgi. Vosaltres sou la llum del món. No es pot amagar un poble posat dalt d'una muntanya, i ningú no encén una llàntia per posar-la sota una mesura, sinó en el portallànties, perquè faci llum a tots els qui són a la casa. Que brilli igualment la vostra llum davant la gent; així veuran les vostres bones obres i glorificaran el vostre Pare del cel».

»No us penseu que vinc a desautoritzar els llibres de la Llei i dels Profetes. No vinc a desautoritzar-los, sinó a completar-los. Us ho dic amb tota veritat: Mentre durin el cel i la terra, no passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibres de la Llei. Tot es complirà. Per tant, aquell que deixi de complir un dels manaments més petits, i ensenyi als altres a fer el mateix, serà tingut pel més petit en el Regne del cel; però aquell que els compleixi, i ensenyi a fer-ho, serà tingut per gran en el Regne del cel».

«Si la sal perd el gust, ja no és bona per a res»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui venerem un invencible defensor de la maternitat divina de Maria. Sant Ciril d'Alexandria (370/80-444) protagonitzà —al voltant del Concili d'Efes— una aferrissada lluita contra el bisbe Nestori, el qual afirmava de Santa Maria ser simplement la “Mare del Crist”, tot rebutjant el títol de “Mare de Déu”. El problema de fons era la negació de la divinitat de Jesucrist. Però, si Jesús no és Déu, aleshores..., qui ens salva? Amb massa facilitat hom parla d'un Jesús equiparat —sense més— a altres líders o mestres religiosos. Però «si la sal perd el gust, ja no és bona per a res» (Mt 5,13); si la divinitat del Crist es dilueix, el seu sacrifici, la seva resurrecció... Quina esperança ens resta?

El bisbe alexandrí —conegut com el “custodi de l'exactitud”— fou un ferm testimoni de Jesucrist, el Verb de Déu encarnat, subratllant sobretot la unitat: «Un de sol és el Fill, un de sol el Senyor Jesucrist, ja sigui

abans de l'encarnació, ja després de l'encarnació».

Sant Ciril, conscient de la popularitat i arrelament del títol “Mare de Déu” en la fe del Poble fidel, advertí a Nestori: «Cal exposar al poble l'ensenyament de la fe de la manera més irrepreensible; el qui escandalitza, malgrat que sigui un de sol dels petits que creuen en el Crist, patirà un càstig intolerable».

«No passarà per alt ni la lletra més menuda, ni el tret més insignificant dels llibre de la Llei. Tot es complirà» (Mt 5,18): una altra qualitat que admirem de sant Ciril d'Alexandria és la seva fidelitat a la tradició de l'Església. Ciril és conegut també com el “segell dels Pares”: «Fou constant la seva referència als autors eclesiàstics precedents (entre ells, sobretot, Atanasi) amb l'objectiu de mostrar la continuïtat de la pròpia teologia amb la Tradició. En la Tradició de l'Església reconeixia la garantia de la continuïtat amb els Apòstols i amb Crist mateix (Benet XVI). És la llum que necessitem!

Concediu-nos, Senyor Déu, als qui reconeixem Maria com veritable “Mare de Déu”, de ser salvats per l'encarnació del vostre Fill Jesucrist.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «No era un Fill el Logos nascut de Déu Pare, i un altre el nascut de la Santíssima Verge; sinó que creiem que precisament Aquell que existeix abans dels temps nasqué també segons la carn d'una dona» (Sant Ciril d'Alexandria)
- «La fe en Jesús Logos nascut del Pare està també molt arrelada en la historia, ja que, com afirma sant Ciril, aquest mateix Jesús entrà en el temps en néixer de Maria, la “Theotokos”, i estarà sempre amb nosaltres, segons la seva promesa. I això és important: Déu és etern, nasqué d'una dona i segueix amb nosaltres cada dia» (Benet XVI)
- «Maria és aclamada, a impuls de l'Esperit, abans i tot del naixement del seu Fill, com ‘la Mare del meu Senyor’ (Lc 1,43). (...) L'Església confessa que Maria és verament Mare de Déu (Theotokos)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 495)